

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VII.37.781/2021/4.

A tanács tagjai: Dr. Magyarfalvi Katalin
a tanács elnöke
Dr. Cséffán József
előadó bíró
Dr. Farkas Katalin
bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője: Dr. Czakó Károlyné dr. Ladányi Ilona ügyvéd
(címe székhelyű)

Az alperes: Innovációért és Technológiáért Felelős Miniszter
(alperes címe)

Az alperes képviselője: Dr. Tóth Zsófia kamarai jogtanácsos

Alperesi beavatkozó: alperes beavatkozó neve
(alperesi beavatkozó címe)

A per tárgya: munkabalesettel kapcsolatos közigazgatási határozat
felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma:
Miskolci Törvényszék 2.M.70.010/2021/17.

Rendelkező rész

A Kúria a Miskolci Törvényszék 2.M.70.010/2021/17. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 15.000 (tizenötezer) forint perköltséget, valamint az államnak külön felhívás szerint 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás

[1] A beavatkozó a felperes munkavállalója, aki 2015. június 19. napján a felperes székhelyén munkaidőben balesetet szenvedett, mellkasát megütötte, amelyet a művezetőnek a balesetet követően bejelentett. A művezető a baleseti naplóban rögzítette, hogy a beavatkozó 2015. június 19-én 8 óra 50 perckor a munkáltató telephelyén, a munkahelyén elesett.

[2] A balesetnek szemtanúja nem volt, azonban a beavatkozó az eset bejelentésekor a művezetőnek elmondta, hogy őt trauma érte, a festőműhelyben egy állvány lábában megbotlott, elesett, a festőműhelyt és az esztergályosműhelyt elválasztó küszöbre esett. Mellkasát fájlalta, a bejelentést követően rövid ideig a művezetőnél pihent, majd visszament dolgozni. Fájdalmai nem múltak el, ezért rövid idő múlva a művezető engedélyével traumatológiai szakrendelésre ment, ahol a szakorvos a Járóbetegvizsgálati összefoglaló című iratban diagnózisként a mellkas zúzódását és az esést tüntette fel; anamnézis/status cím alatt rögzítette, hogy ma a munkahelyén megbotlott, jobb mellkasfelét ütötte meg. Az aznap elkészült röntgenlelet nem mutatott ki törést, a szakorvos kíméletet, fájdalomcsillapítást és panasz esetén kontrollt írt elő.

[3] A felperesnél a baleseti jegyzőkönyv, illetve a beavatkozó meghallgatásáról jegyzőkönyv készült. A baleseti jegyzőkönyvet senki nem írta alá, mert a balesetet a felperes ügyvezetője nem ismerte el munkabalesetnek, a meghallgatási jegyzőkönyvet csak a beavatkozó írta alá.

[4] A beavatkozó a baleset miatt 2015. június 19-től 2015. július 17. napjáig (29 napig) volt keresőképtelen, amely időszakra ellátásban nem részesült, mert a művezető a táppénzes igazolást nem vette át, azt a beavatkozó fénymásolatban 2015. július 29-én postán küldte meg a felperesnek.

[5] A felperes ügyvezetője 2015. július 10-én kelt levélben értesítette a beavatkozót, hogy a bejelentett balesetet nem ismeri el munkabalesetnek, mert a bemutatott orvosi iratok és a baleset körülményeinek vizsgálata során azt állapította meg, hogy nincsenek olyan látható mellkasi sérülései (zúzódás, elszíneződés, hámsérülés stb.), amelyek alátámasztanák, hogy baleset következtében szerzett sérülések okozták a munkaképtelenségét.

[6] A beavatkozó bejelentése alapján indított közigazgatási eljárásban a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal, mint munkavédelmi hatóság a 2016. január 14. napján kelt, BON/01/000030-6/2016. számú határozatában a beavatkozó balesetét munkabalesetnek minősítette, továbbá elrendelte, hogy a munkabalesettel összefüggésben teljesítsék a munkavédelmi törvényben meghatározott munkáltatói feladatokat.

[7] A felperes fellebbezése folytán eljáró Nemzetgazdasági Miniszter (az alperes jogelődje) a 2016. március 17. napján kelt NGM/8458-1/2016. számú másodfokú határozatában a határozatot – a teljesítési határidő kivételével – helybenhagyta,

megállapította, hogy a baleset és a munkaképtelenség közötti okozati kapcsolatot az új eljárásban lefolytatott bizonyítás alapján megalapozottan meg lehetett állapítani.

A felperes keresete, az alperes védirata

[8] A felperes keresetet terjesztett elő a bíróságnál, amelyben kérte a Nemzetgazdasági Miniszter NGM/8458-1/2016. számú határozatának az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését. Álláspontja szerint a beavatkozó semmilyen balesetet nem szenvedett el a munkahelyén, a határozatban foglaltak nem valós tényeken alapulnak.

[9] Az alperes védiratában a felperes keresetének elutasítását és perköltségben marasztalását kérte, a határozatában foglaltakra hivatkozással.

[10] A Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.M.372/2017/21. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította. A Kúria a 2019. március 27-én kelt Mfv.III.10.394/2018/7. számú végzésében az ítéletet hatályon kívül helyezte és a munkaügyi bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította, mert a másodfokú közigazgatási határozatot nem a másodfokú határozatot hozó közigazgatási szerv ellen indította meg, illetve a felperes keresetlevelében az alperest nem nevezte meg.

[11] A Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 4.M.109/2019/ 5. számú végzésében a pert megszüntette. A Fővárosi Törvényszék 1.Kpkf.671.297/2019/3. számú végzésében az elsőfokú bíróság végzését hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per további tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[12] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét a megismételt eljárásban hozott 2.M.70.010/2021/7. számú ítéletével elutasította és őt perköltség megfizetésére kötelezte. Döntését a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: rPp.) XX. fejezetében foglalt, a közigazgatási perre vonatkozó rendelkezésekre, a 336/A. § (2) bekezdésére, 339. § (1) bekezdésére, 339/A. §-ára; közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. § (1) bekezdésére; a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény (továbbiakban: Mvt.) 84. § (1) bekezdés i) pontjára, 87. § 1/A. pontjára és 87. § 3. pontjára alapította.

[13] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy alperes jogelődje a tényállás megállapítási kötelezettségének eleget tett, és a felperes vitatására figyelemmel nem volt köteles a perben a tényállás valóságának bizonyítására, hanem a felperes volt köteles bizonyítani azt, hogy alperes jogelődje a tényállást helytelenül állapította meg. A bíróság a bizonyítási teherre figyelmeztette a felperest, azonban a felperes állítását bizonyítani nem tudta.

[14] A bíróság ítéletében rögzítette, hogy a per korábbi szakaszában a beavatkozót tanúként hallgatta meg, aki azonban a perbe az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott, ezért döntését nem az érdekelt tanúvallomására alapította. A művezető mint érdektelen tanú vallomása alapján állapította meg azt, hogy 2015. június 19. napján reggel felperes bement hozzá az irodába, közölte vele, hogy elesett, a mellkasát beütötte, nagy

fájdalmai vannak, valamint azt is, hogy a baleseti naplóba aznap be is jegyezték a beavatkozó balesetét, továbbá a munkáltató a baleseti naplóban felvett bejelentést megvizsgálta.

[15] Az elsőfokú bíróság a meghallgatott tanúk vallomása alapján megállapította, hogy a balesetnek szemtanúja nem volt, arról videófelvétel nem készült. Kiemelte, hogy a felperes – perbeli nyilatkozatával ellentétben – a közigazgatási eljárásban nem vitatta, hogy a beavatkozó elesett a munkahelyén munkavégzés közben, csupán azt állította, hogy azért nem tekinti munkabalesetnek azt, mert az orvosi vizsgálati iratok és a baleset körülményeinek vizsgálata során azt állapította meg, hogy az alperesi beavatkozónak nincsenek olyan látható mellkasi sérülései, amelyek alátámasztanák a baleset következtében szerzett sérülések okozta munkaképtelenségét, vagyis a felperes a keresőképtelenség és a bekövetkezett baleset közötti ok-okozati összefüggést vitatja.

[16] A felperes a közigazgatási eljárás iratanyaga, a perben meghallgatott tanúk vallomása, az orvosi leletek tartalmával szemben nem tudta bizonyítani azt, hogy a hatóság a tényállást jogszabálysértően állapította meg, illetve a közigazgatási határozat jogszabálysértő.

A felülvizsgálati kérelem, ellenkérelem

[17] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet megváltoztatását, a keresete szerinti döntés meghozatalát, az alperes perköltségben való marasztalását kérte.

[18] Előadta, hogy a jogerős ítélet sérti a bizonyítási, illetőleg a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó rPp. 163. § (2) bekezdését, 206. §-át, a hivatalbóli bizonyítás elrendelésére vonatkozó rPp. 336/A. §-át, a közigazgatási határozat meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján fennálló felülvizsgálati kötelezettségre vonatkozó 339/A. §-át, a fellebbezésre vonatkozó rPp. 340. § (1) bekezdését; a tényállás tisztázási kötelezettségre vonatkozó Ket. 50. § (1) bekezdését; az 84. § (1) bekezdés i) pontját, a munkavédelmi hatóságnak a balesetet munkabalesetnek minősítésével, bejelentésével, kivizsgálásával kapcsolatos rendelkezéseit, az Mvt. 87. § 1/A. pontja és 3. pontja szerinti, a baleset és a munkabaleset fogalmával kapcsolatos) törvényi rendelkezéseket.

[19] A felperes álláspontja szerint a bíróság a tényállást hibásan és tévesen állapította meg. A bíróság nem biztosított részére fellebbezési jogot, ezért sérültek az általa megjelölt eljárásjogi és az anyagi jogi szabályok. A tényállás megállapításánál a beavatkozó nyilatkozata bizonyítékként nem vehető figyelembe, a jogerős ítélet kizárólag a művezető tanúvallomásán alapul, a bíróság a többi tanú vallomását és az egyéb – az ügygel kapcsolatos – tényeket figyelmen kívül hagyta. A csatolt fényképekre, a helyszínrajzra, a helyi adottságokra (lépcsőszerkezet, közlekedési útvonal, sima aljzat beton, küszöb méretei, tulajdonságai), a fizika törvényeire, a baleseti jegyzőkönyvben és a meghallgatási jegyzőkönyvben rögzítettek, a tanúk vallomására, az orvosi dokumentációra (különösen a háziorvos nyilatkozatára) figyelemmel a baleset a beavatkozó által előadottak szerint nem következhetett be, semmi nem bizonyítja a beavatkozó elesését, sőt nem is valószínűsíti azt. A bizonyítékok összességében a beavatkozó előadását „hiteltelenítik”.

[20] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását, a felperes perköltség megfizetésére kötelezését kérte arra hivatkozással, hogy a hatóság és az elsőfokú bíróság eleget tett a tényállás teljeskörű felderítésére vonatkozó kötelezettségének, és a feltárt tényállásból megalapozott jogi következtetéseket vont le, ezért a felperes megalapozatlanul állította, hogy a bíróság megszegte az rPp. 163. § (2) bekezdésében, 206. §-ában, a hatóság pedig a Ket. 50. §-ában foglalt rendelkezéseket. Az elsőfokú bíróság a

művezetőt a felperes indítványára hallgatta ki, továbbá a felperes csak hivatkozott arra, hogy a beavatkozó sérülése az általa előadott módon nem következett be, de állítását semmivel sem bizonyította.

[21] Az alperes – a KGD2012. 140. döntésre hivatkozással – előadta, hogy a közigazgatási eljárás során rögzített tényállással összefüggésben a bizonyítási teher kizárólag akkor fordulhat át, ha a felperes nemcsak állítja a megállapított tényállás valótlanágát, hanem azt hitelt érdemlő bizonyítékkal cáfolja. A felperes nem szolgáltatott bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a sérülés máshol, más időpontban történt, a felülvizsgálati kérelemben előadottakkal kapcsolatban nem csatolta sem a helyszínről készült fényképeket, sem a mérethelyes alaprajzot. A háziorvos nyilatkozatát a felperes iratellenesen hivatkozta, mert az azt tartalmazta, hogy a beavatkozó táppénzes állománya baleseti ok miatt állt fenn, három napot meghaladóan, indokoltan. A felperesnek az a hivatkozása, hogy a sérülésnek semmi nyoma nem volt, nem helytálló, a bíróság a jogerős ítéletben kiemelte, hogy az a körülmény, hogy külsérelmi nyom nem volt látható a beavatkozón a későbbi baleset kivizsgálása során vagy akár a baleset napján, nem jelenti azt, hogy nem történt sérülés.

A Kúria döntése és a döntés jogi indokai

[22] A felperes felülvizsgálati kérelme – az alábbiakban szerint – megalapozatlan.

[23] A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között vizsgálta felül [rPp. 275. § (2) bekezdés].

[24] A Kúria mindenekelőtt rögzíti, hogy az rPp. 340. § (1) és (2) bekezdése értelmében a közigazgatási perben a bíróság ítélete ellen fellebbezésnek általában nincs helye. A törvény kivételesen, abban az esetben teszi lehetővé a bíróság ítélete elleni fellebbezést, ha a közigazgatási pert olyan elsőfokú határozat bírósági felülvizsgálata iránt indították, amely ellen közigazgatási úton nincs helye fellebbezésnek és e határozatot a bíróság törvény alapján megváltoztathatja. A hatóság a perbeli esetben kétfokú eljárás keretében hozta meg döntését, az elsőfokú határozattal szemben fellebbezési jogot biztosított, a felperes az elsőfokú közigazgatási határozattal szemben fellebbezést terjesztett elő. Erre figyelemmel téves a felperes értelmezése, amely szerint a bíróság határozatával szemben fellebbezésnek van helye. Az elsőfokú bíróság ítéletének jogorvoslati záradéka törvényes, az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

[25] A Kúria követendő döntései (Mfv.III.10.830/2012/3., Mfv.III.10.174/2014/6., Mfv.III.10.021/2013/3., Mfv.III.10.360/2019/4., stb.) értelmében a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálattal eredményesen csak akkor támadható, ha a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen vagy iratellenes volt. A felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható, és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére, a Kúria csak azt vizsgálhatja, hogy a mérlegelés körébe vont adatok értékelése során a bíróságok nyilvánvalóan téves vagy okszerűtlen következtetésekre jutottak-e. Az rPp. 206. § (1) bekezdése megsértésére alapított felülvizsgálati kérelem csak akkor lehet eredményes, ha a jogerős ítéletben megállapított tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat – azok egybevetése során – nem a maguk összességében értékelte, és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz.

[26] A jogerős ítéletnek ilyen jellegű eljárási hiányosságai nincsenek, a felperes felülvizsgálati kérelmében – annak lényegét tekintve – az eljárás bíróság által részletesen

értékelt bizonyítékok, a bizonyítás eredményének felülmérlegelését kérte, azonban az rPp. 206. § (1) bekezdése megsértésére alapot adó körülményre nem hivatkozott.

[27] A Kúria a felülvizsgálati kérelemben felsorolt kifogások kapcsán rámutat arra, hogy abban az esetben, ha egy balesetnek nincs szemtanúja, a tényállást a sérült által előadottak, a baleset bekövetkezését követően tanúsított magatartása, a munkavégzés feltételeinek, körülményeinek tisztázása, az orvosi dokumentáció adatai, a sérülés jellege alapján lehet megállapítani. A perbeli esetben a sérült a balesete bekövetkezését követően nyomban előadta a történeteket a művezetőnek, majd a szakorvosnak, és a háziorvosnak, illetve a munkáltatónál történt meghallgatása során a munkavédelmi technikusnak. A balesetre vonatkozó tényelőadásai – az ügy lényegét illetően – egybehangzóak és következtetések voltak. Erre figyelemmel a hatóság, illetve a bíróság megalapozottan tekintette az általa előadottakat a tényállás megállapítása kiindulópontjának. A művezető tanúvallomása, a szakorvosi vélemény, a háziorvos nyilatkozata, a munkavégzés helyi körülményei a sérült által előadott tényeket nem cáfolták, továbbá a perbeli sérülés (az elesés) jellege miatt nem szükségképpen keletkeznek külsérelmi nyomok a balesetet elszenvedő személyen. Mindezekre figyelemmel a hatóság és a bíróság a rendelkezésre álló valamennyi bizonyíték okszerű mérlegelésével, megalapozottan jutottak arra a következtetésre, hogy a sérült által előadottak alapján munkabaleset következett be.

[28] A felperes a felülvizsgálati kérelmében és az eljárás során csupán állította, de semmivel sem bizonyította, hogy a hatóság a tényállás tisztázási kötelezettségének nem tett eleget, illetve a bíróság a tényállást teljeskörűen nem tárta fel. A felperes a hatósági és a peres eljárás során nem csatolt olyan bizonyítékot, illetve nem hivatkozott olyan körülményre, amelyet a hatóság, illetve a bíróság nem mérlegelt, nem értékelt volna.

[29] A felperes alaptalanul hivatkozott arra felülvizsgálati kérelmében, hogy a hatóság megszegte a Ket. 50. § (1) bekezdését, illetve a bíróság az rPp. 206. §-át, mert az alperes, illetve az elsőfokú bíróság a határozataikban részletesen rögzítették a megállapított tényeket, körülményeket, a rendelkezésre álló bizonyítékokat, az abból levont következtetést, ezért a tényállás feltárása és az abból levont jogi következtetés, az indokolás tekintetében megalapozott volt.

[30] Az alperes a tényállás-tisztázási kötelezettségének eleget tett, ezért annak vitatása esetén a bizonyítási kötelezettség az rPp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperest terhelte, mert ő vitatja a hatóság által megállapított tényállás valóságát, és az ő érdekében áll, hogy a bíróság az általa állított tényeket valóban fogadja el.

[31] A felperes érdekében állt a perben annak bizonyítása, hogy az alperes határozatai a keresetlevélben megjelölt okból, okokból jogszabálysértőek. Ezzel összefüggésben az elsőfokú bíróság jogerős ítéletében – a követendő kúriai döntésekben (KGD 2012. 140., KGD 2014. 179., Mfv.III.10.416/2016/4., Kfv.VII.45.154/2021/7., Kfv.IV.37.837/2018/4., stb.) foglaltakra is figyelemmel – helyesen értelmezte az rPp. 336/A. § (2) bekezdését, a rendelkezés alkalmazásához nem elegendő annak állítása, hogy a tényállás téves, valótlan. A bizonyítási teher megfordításához igazolni kell azoknak az ügyféli jogoknak a megsértését is, amelyek a tényállás megállapítását a hatósági eljárásban befolyásolták, továbbá nem a tényállás vitatása folytán fordul a bizonyítási kötelezettség az alperesre, hanem a bíróság a hivatalból indult megelőző eljárásban megállapított tényállás megalapozatlanságának, hiányosságának vagy iratellenességének valószínűsítése esetén kötelezi a közigazgatási szervet a tényállás valóságának bizonyítására.

[32] A felperes a perben nem hivatkozott arra, hogy az alperes az ügyféli jogai gyakorlásában korlátozta volna, és azt a rendelkezésre álló iratok sem támasztják alá. A felperes olyan bizonyítékot nem nyújtott be, olyan tényt nem igazolt, illetve a megállapított tényállás megalapozatlanságát, hiányosságát vagy iratellenességét nem valószínűsítette,

amelyek alapján a tényállás-megállapítás valósága kétségbe vonható vagy megkérdőjelezhető, megcáfолható lett volna, ezért a perben a bizonyítási teher nem fordult át, a perben a felperest terhelte a bizonyítás, azonban állításait semmivel sem bizonyította.

[33] A felperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a bíróságnak a peres eljárás során hivatalból kellett volna a közigazgatási határozatban foglaltakkal kapcsolatos további bizonyítást elrendelni, mert az rPp. 164. § (2) bekezdése értelmében a perben a hivatalból elrendelt bizonyítás kizárt.

[34] A bíróság az eljárás során minden – a balesettel kapcsolatos információról tudomással bíró és meghallgatni indítványozott – tanú vallomását a többi bizonyítékkal összevetve értékelte és megfelelően mérlegelte. A felperes iratellenes hivatkozott felülvizsgálati kérelmében arra, hogy az elsőfokú bíróság döntését kizárólag a sérült tanúvallomására, beavatkozóként tett nyilatkozataira, illetve a művezető tanúvallomására alapította, mert állításával ellentétben a bíróság a bizonyítékok köréből a sérült tanúvallomását, a beavatkozóként tett perbeli nyilatkozatait kizárta, illetve döntése meghozatalánál valamennyi bizonyítékot figyelembe vett és értékelt. Ennek nem mond ellent az, hogy a döntésnél figyelemmel kellett lenni a sérült munkabaleseti jegyzőkönyvben, meghallgatási jegyzőkönyvben, illetve az orvosi dokumentációban rögzített nyilatkozataira is.

[35] Az ügy érdemi eldöntése szempontjából – erre vonatkozó bizonyíték hiányában – nincs jelentősége annak, hogy a felperes az eljárás során folyamatosan azt állította, hogy a baleset a sérült által előadottak szerint nem következhetett be. A felperesnek a fizika törvényeire, és a sérült keresőképtelensége balesettel összefüggésének hiányára hivatkozása a fél olyan egyoldalú álláspontját tartalmazó nyilatkozata, amely önmagában nem alkalmas a bizonyítás eredményének a felülmérlegelésére, továbbá a baleset munkabalesetnek minősítése szempontjából nincs annak jelentősége, hogy egyébként a baleset helyszínén munkavédelmi hiányosságokat nem állapítottak meg. A fentiekre figyelemmel a hatóság és a bíróság megalapozottan minősítette a beavatkozó balesetét munkabalesetnek.

[36] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[37] *A felperesnek a fizika törvényeire, és a sérült keresőképtelensége balesettel összefüggésének hiányára hivatkozása a fél olyan egyoldalú álláspontját tartalmazó nyilatkozata, amely önmagában nem alkalmas a bizonyítás eredményének a felülmérlegelésére.*

Záró rész

[38] Az rPp. 78. § (1) bekezdése szerint a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a pervesztes felet kell kötelezni, ezért a felperes köteles megfizetni az alperes kamarai jogtanácsosi (ügyvédi) munkadíjából álló perköltségét, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3), (5) és (6) bekezdései alapján, a meg nem állapítható pertárgy értékére és a jogi képviselő által kifejtett tevékenység mértékének mérlegelésére figyelemmel.

[39] A Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontja, 50. § (1) bekezdése, 59. § (1) bekezdése, 74. § (3) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest az illetékfeljegyzési jog miatt le nem rótt illeték megfizetésére.

[40] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2022. március 17.

Dr. Magyarfalvi Katalin s. k. a tanács elnöke, Dr. Cséffán József s. k. előadó bíró, Dr. Farkas Katalin s. k. bíró